

Маленькі дрібниці на уроці.....

Розпочніть урок посмішкою

Кожен з нас по різному починає свій урок. Хтось має звичку запізнитися, хтось економлячи час, кидає учням «Добридень. Не вставайте. Розпочнемо урок», хтось вітається традиційно «Здрастуйте, діти. Сідайте, будь ласка». Дуже часто, вчитель поєднує вітання з невербальними засобами, вражаючими увагу, готовність до контакту. Початок уроку – це той самий час, коли закладається темп, настрої, тон спілкування. Тому досить важливо правильно розпочати урок. Вирази «добридень» або «доброго ранку» несуть в собі позитивний настрої та добрий настрій. Але ніколи не вітайтеся з класом, відкриваючи журнал, записуючи число на дошці, тощо. Саме по собі таке вітання нічого не значить, і ніяк не вплине ні на вас ні на учнів.

Тому, заходячи до класу привітайте всіх присутніх посмішкою, зупиніться перед дошкою, витримайте паузу (стільки, скільки буде потрібно, але ні у якому разі не робить, замість привітання, з самого початку уроку ніяких зауважень) та щиро привітайтеся: «Доброго ранку. Я рада всіх вас бачити». Використовуючи цей прийом ви дуже швидко помітите, що без такого початку хороший урок важко розпочати.

Змінити «Ти – повідомлення» на «Я-повідомлення».

Майже всі повідомлення, що ми адресуємо дитині під час уроку, містять у собі слово «ти»: «Ти повинен...», «Ти не вмієш». Але у таких випадках вже саме слово «Ти» впливає на дитину, як звинувачення та примушує її прийняти захисну позицію.

Інша справа «Я-повідомлення». Воно показує наше ставлення та почуття не до самої дитини, а до поведінки. Наприклад: «Я не можу проводити урок, якщо в класі так шумно», «Мені не подобається коли запізнюються»

На перший погляд різниця між «Я-повідомленням» та «Ти-повідомленням» незначна. Однак реакція дитини дуже різна: у першому випадку учень відгороджується, огризається, у другому ж дитина має можливість довідатися про нас дорослих. Якщо ми відкриті у виявленні своїх почуттів, і діти стають більш щирими у виявленні своїх. А також ми даємо можливість дітям самим прийняти рішення. І тоді вони починають враховувати наші бажання і переживання.

Якщо коротко, то «Я-повідомлення» охоплює три моменти:

поводження дитини, (констатація вчинку дитини)

почуття дорослого, (констатація ваших переживань)

наслідки поведження дитини для дорослих (констатація наслідків поведження дитини).

Наприклад: замість « Мені не подобається, що ти такий нечепурний» , використовуйте свої пропозиції «Мені не подобається коли брудними руками беруть книгу».

Навчитися користуватися цим методом важко, але якщо ви попрацюєте над собою і будете наполегливо йти в цьому напрямку, вас чекає успіх та радість теплих відносин з дітьми.

Не навішувати ярликів

Дуже часто, не стримуючи емоції, ми починаємо говорити хто є хто. Ми навішуємо ярлики на дітей і тим самим заганяємо їх у жорсткі рамки, закріплюємо за ними ці риси. «Він неуважний», «Вона двічниця», «Він невихований» ці вирази створюють дитяче уявлення про себе та свої здібності. Дуже часто ярлики стають зручною відмовкою та впливають на поведінку учня. Тому, знаючи цей секрет ви можете використовувати його у своїх цілях: частіше застосовуйте у спілкуванні з дітьми «позитивні» ярлики (розумний, добрий, щирий та інші). Це допоможе вам та дітям досягти успіху.

Опирайтесь на позитивне!

Часто ми буваємо принципові та нетерпимі до недоліків. Але ж, зосереджуючись на них, ми тим самим виховуємо брехунів та грубіянів. Дитина сприймає будь-які прямі звинувачення та осудливі слова як несправедливе ставлення, або зовсім не приймає цього. Тому, якщо ми змінимо такий стиль поведінки на похвалу, добрий погляд, підтримку, то вже через тиждень помітимо, що наші діти слали добріші, слухняніші, веселіші. Необхідно знаходити найменший привід для заохочення. Не обов'язково казати кожній дитині, що вона талановита, успішна, розумна. Просто спробуйте вчасно вказувати дитині на те, що в неї добре виходить, похвалить за старання. Це досить ефективний спосіб виховного впливу. Якщо ми прагнемо виховувати успішну, впевнену, самостійну людину то повинні постійно підтримувати та мотивувати дитину до успіху. У вихованні опора на позитивне, добре слово, похвала - і... діти обов'язково стануть краще!

Активно слухати

Спілкування дорослого і дитини завжди було найважливішою частиною виховання. Досить часто труднощі в навчанні бувають заховані у сфері її почуттів. Тому якщо учень бажає поспілкуватися з вами окремо, приділіть йому декілька хвилин. Можливо саме тоді ви дізнаєтесь про його самі глибокі та важливі переживання. При цьому дуже важливо відмовитися від прямого. У активному слуханні виявляється чудова закономірність: якщо дитяча радість кимось розділяється, то вона подвоюється, а горе зменшується вдвічі. Врешті рещт, якщо ми вимагаємо під час уроку уваги та поваги до себе, то давайте спробуємо бути уважними до учнів! Та пам'ятайте, що «важкі діти – це ті, у яких немає щирого контакту з дорослими».

Залишати дитині право на помилку.

Пам'ятайте про це під час уроків. Прослідкуйте за тим, як ви реагуєте на неправильну відповідь? Чи часто ви використовуєте слово «невірно», «неправильно»? Ці

слова повинні зовсім зникнути під час дитячих відповідей. Є багато можливостей сказати про помилку іншими словами: «А якщо ще поміркувати...», «Чому ти так думаєш?», «А ще є думки?», «Хто вважає інакше?». Цим самим ви не признаєте невдачу відповідача, але надаєте можливість класу шукати правильну відповідь. Таким чином вчитель перетворює уявлення дітей про помилку на нормальне і корисне явище.

Якщо ви навчитесь використовувати цей прийом то дуже скоро помітите, як змінюються ваші учні! Значно підвищиться активність класу на уроці і навіть дуже сором'язливі та скромні діти будуть самі виказувати бажання висловити свою думку!

Оцінюйте під час уроку.

Саме під час уроку, а не наприкінці. І ви відразу помітите різницю. Зовсім не важко під час уроку коментувати хто на скільки працює, це дає можливість кожному учню вплинути на кінцевий результат. Цей прийом підтримує активність, уважність, старанність дітей. Спробуйте, і ви побачите наскільки більше матеріалу ви зможете опрацювати!

Відповідь з місця

Дайте можливість відповідати учням не підіймаючись. Це допомагає, особливо сором'язливим дітям, не розгубитися і більш чітко висловити свою думку. Цей прийом можна широко використовувати під час опрацювання нової теми. Він знижує страх помилки, підіймає рівень активності учнів на уроці, економить час.

Не роздавайте обіцянок.

Буває так, що для зручності ми беремо щоденник з наміром зробити зауваження за поведінку, байдужість тощо. Але з добрих намірів ми все ж таки даємо можливість учню вплинути на ситуацію. Це правильна тактика, вона стимулює та мотивує дитину, дає їй відчуття відповідальності. Але цей прийом слід використовувати досить обережно і не давати пустих обіцянок. Наприклад: якщо ви сказали учню, що щоденник буде пустим до першого зауваження... то це повинно так і бути, інакше цей метод дуже швидко втратить вплив.

Звертайтеся до учнів на ім'я.

Характер звертання демонструє бажання розпочати спілкування. Саме у звертанні можна побачити індивідуальний стиль вчителя. У виборі звертання, у інтонації передається настрій вчителя, його відношення до учнів. Недаремно психологи кажуть, що ім'я людини – це самий чудовий звук для неї. Так звертаються тільки досить близькі люди, у той час як прізвище все ж таки залишається більш офіційною формою звертання. Зовсім недопустиме звертання до одного учня по імені, а до іншого по прізвищу. Діти сприймають це як конкретну дискримінацію. Саме у таких випадках дитина робить висновок «вона мене терпіти не може...». «Звертатися по імені» - дуже простий прийом,

але досить ефективний, якщо ви бажаєте встановити з класом нормальні дружелюбні відносини.